

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 85. Altera classis: Petrus Sotus peroraus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

bant, cum tamen eorum potestas natu- Sæcul. XVI.
 ræ vires superet, spectetque ad munus A. C. 1562.
 gregem pascendi, quod Divo Petro com-
 missum est: si vero aliquando popu-
 lus suos Ministros seligebat, id dunta-
 xat ex concessione Apostolica ideo fa-
 ctum, ut populus de Ministrorum mori-
 bus bonum redderet testimonium, proin-
 duntaxat ad electiones vocabatur, te-
 stemque de ordinandis agebat: Eccle-
 sia autem Ordinem conferebat, confir-
 mabatque electionem.

Abfoluto Salmeronis sermone reli-
 qui duo Hispaniæ, ac Lusitaniæ Regum
 Theologi verba faciebant, ac pluribus
 sacræ Scripturæ testimoniis comproba-
 tum ibant, Ordinem esse Sacramen-
 tum, præcipue adducentes textum D.
 Pauli ad Romanos cap. 13. v. 1. *Non
 est potestas nisi a Deo, quæ autem sunt a
 Deo, ordinatæ sunt.* Hanc quoque vé-
 ritatem traditionis, Patrum, & Floren-
 tinæ Synodi auctoritate firmabant.

§. LXXXV.

*Altera classis: Petrus Sotus
 perorans.*

Integrum biduum Theologi primæ Pallav. cap.
 classis in dicenda sententia sua insu- 12. n. 6.
 mebant: postea vero die vigesima quin- 7. & 8.
 ta Septembris secundæ classi locus dif-
 ferendi dabatur, ibidemque primus per-

C c 4 orabat

Sæcul. XVI. orabat Petrus Sotus Ord. S. Dominici
 A.C. 1562. inter Papæ Theologos princeps. Hic
 circa quartum, ac quintum articulum
 disputans probabat: esse in Ecclesia Hie-
 rarchiam, nimirum potestatem, ac præ-
 rogativam gubernandi, dicente Aposto-
 lo: *obedite præpositis vestris*, Hebr. 13.
 v. 17. Et alibi: *Attendite vobis*, & *uni-
 verso gregi, in quo vos posuit regere Ec-
 clesiam Dei*. Act. 20. v. 28. Postea age-
 bat: „Hæc Hierarchia a S. Dionysio
 „in libris ei adscriptis, quorum aucto-
 „rem eum putabat verum, fuit expli-
 „cata, cum hic Sanctus Doctor dice-
 „ret: Hierarchiam esse sacrum quem-
 „dam principatum ex imitatione cœ-
 „lestis, quemadmodum enim hic in tres
 „Angelorum gradus est partitus, ita
 „quoque hæc dividitur in Episcopos,
 „Presbyteros, & Ministros, sicuti expo-
 „nit idem Dionysius, præsertim capite
 „tertio, & quinto, ostendens, quo pacto
 „inferiores etiam Ordines ad ejusmodi
 „Sacramentum pertineant: insuper cum
 „his consonant, quæ pronuntiabat A-
 „postolus ad Ephes. 4. v. 12. scribens:
 „*ad consummationem Sanctorum, ad opus
 „ministerii, quosdam quidem dedit Aposto-
 „los, &c.* Non igitur Christiani omnes
 „sunt Sacerdotes, sicuti tamen conti-
 „netur in articulo quarto, nec his ob-
 „stant ea Sancti Petri verba, quibus ap-
 „pellat

„pellat cunctos baptismo ablutos *gen-* Sæcul. XVI.
 „*tem Sanctam, Regale Sacerdotium* 1. Petr. A C. 1562.
 „c. 2. v. 9. ibi enim sermo est de Sacer-
 „dotio *Mystico, ac Spirituali*, non de pro-
 „prio, ac corporali, quale est illud Ec-
 „clesiæ Sacerdotium, de quo impræsen-
 „tiarum agitur.

Tum idem Theologus ad quintum articulum accedens, variis testimoniis SS. Ambrosii ac Cypriani, & Nicæni Concilii comprobatum ibat, Ordinem esse Sacramentum exterius, & visui subiectum: porro ad ostendendum tertium Hierarchiæ gradum, observabat ministeria inferiora, quæ tametsi a Christianis omnibus aliquo pacto exerceantur, non tamen ab omnibus exerceri ostendebat modo maxime legitimo, & congruente, cum ad ejusmodi opera, necessaria sit potestas quædam naturæ vires excedens in infimis etiam ministeriis; quæ potestas conceditur ab eo, qui obtinet Ecclesiæ Principatum: quocirca morem hodiernum, quod infima Ecclesiæ munia exerceantur ab hominibus mere laicis, hæud esse laudabilem, nec primævæ Ecclesiæ consentaneum statuebat: „Ea de causa, prosequabatur Sotus, „sanxerat Cajus Pontifex, ne ad Epif- „copi munus eveheretur, nisi qui cun- „ctos gradus ascendisset; atque ideo „præscripta fuere a Siricio Papa tem-
 C c 5 „pora,

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

„pora, per quæ in quolibet Ordine ali-
„quamdiu ministrandum est. „ Porro
impugnaturus id, quod pariter in eo-
dem quinto articulo habebatur, nimi-
rum sacerdotium in Ecclesia non nisi sim-
plex prædicandi Evangelii munus esse.
sic inquit: „ sacerdotium non ad
„meros Sacerdotes, quin potius ad so-
„los Episcopos præcipue pertineat, cum
„Apostolus dicat: 1. Cor. 1. v. 17. De-
„minus non me misit baptizare, sed prædi-
„care. Insuper Christus hoc de se ipso
„affirmavit illis verbis: Luc. 4. v. 43.
„Oportet me aliis civitatibus evangeliza-
„re: ad hoc enim missus sum: ideo a Con-
„cilio Chalcedonensi fuit decretum, ut
„Episcopi a domesticis negotiis abstine-
„rent, quatenus prædicationi operam
„darent: nec tamen, sicuti de sacer-
„dotibus, postrema illius articuli pars
„affirmabat, eum, qui reipsa non con-
„fessionatur, quod huiusmodi dote ca-
„reat, Episcopum non esse, cum huius-
„ce rei exemplum extaret in Valerio
„Episcopo Hipponensi. „

Ad quartum articulum regressus hic
Theologus, confutabat posteriorem eius
partem, quod Ordinis potestas confer-
ri posset aut a populo, aut a laico Ma-
gistratu, cum ea naturæ facultatem
superet, adeoque illius conferendæ fa-
cultas desit iis, qui ad id præstandum
ab

ab Ecclesia constituti non sunt. „Exi-
 „gebatur quidem, inquiebat Soto, ex
 „primæva constitutione populi electio,
 „idque colligitur ex epistola quarta S.
 „Cypriani in primo libro, atque ex A-
 „postolica Traditione, quæ etiam ele-
 „ctio fuit vera, nec simplex testimo-
 „nium, prout tamen indicaverat Salme-
 „ron, idcirco clerus etiam populo sese
 „adjungebat, ut electio ab universa
 „Christianorum multitudine haberetur:
 „in quam sententiam dixerunt Apostoli
 „Act. 6. v. 3. *Eligite ex vobis septem vi-*
 „ros: Summo tamen Pontifici licet eam
 „electionem populi supplere, pro eo, ac
 „opportunum existimaverit: etenim
 „quamvis ea eligendi ratio esset Apo-
 „stolorum traditio; traditiones tamen,
 „quæ ad regimen spectant, possunt mu-
 „tari: at vero eæ, quæ pertinent ad
 „Sacramenta, mutationem non admit-
 „tunt: idcirco pro temporum conditio-
 „nibus potuerunt Romani Pontifices
 „electiones variare, easque aut cleri-
 „corum Collegiis, aut Principibus, aut
 „aliis concedere.„

Sæcul. XVI.
 A.C. 1562.

§. LXXXVI.

*Quidam Lusitaniæ Regis Theologus
 ex tertia classe perorans.*

Inter Theologos ex tertia classe, cui
 postremi duo articuli fuerant commif-

Diar. 29.
 Sept. apud
 Pallav. l. 12.
 c. 12. n. 9.